

Komentár evanjelia na stredu 24. týždňa v Cezročnom období: spomínať, aby sme mohli ďakovať

Komentár na stredu 24. týždňa v Cezročnom období. „Pískali sme vám, a netancovali ste; nariekali sme, a neplakali ste.“ Ježiš nás potrebuje s jednoduchým a vďačným srdcom. Jedným zo spôsobov, ako byť vďačný, je pamätať na dobré veci, ktoré nám Boh dáva každý deň a počas celého života.

Evanjelium (Lk 7, 31-35)

Ježiš povedal zástupom:

„Komuže prirovnám ľudí tohto pokolenia? Komu sú podobní? Podobajú sa deťom, čo vysedávajú na námestí a pokrikujú jedno na druhé:

„Pískali sme vám, a netancovali ste; nariekali sme, a neplakali ste.“

Prišiel Ján Krstiteľ, nejedol chlieb a nepil víno, a hovoríte: „Je posadnutý zlým duchom.“ Prišiel Syn človeka, je a pije, a hovoríte: „Hľa, pažravec a pijan, priateľ mýtnikov a hriešnikov!“

No múdrosť ospravedlňuje všetky jej deti.“

.....

Komentár

Pri pohľade na život svojich súčasníkov ich Ježiš prirovnáva k deťom vysedávajúcim na námestí, ktoré zostali ľahostajné voči tým, ktorí sa ich snažili rozptýliť: „Pískali sme vám, a netancovali ste; nariekali sme, a neplakali ste“.

Napriek tomu, že videli zázraky, počuli jeho slovo a dokonca ich priťahovala jeho osobnosť, nič nimi nepohlo.

V hĺbke duše zostávajú vo svojich vlastných predstavách, nie sú schopní rozpoznať Božie volanie prostredníctvom ľudí a udalostí. „Prišiel Ján Krstiteľ, nejedol chlieb a nepil víno, a hovoríte: ‚Je posadnutý zlým duchom.‘ Prišiel Syn človeka, je a pije, a hovoríte: ‚Hľa, pažravec a pijan, priateľ mýtnikov a hriešnikov!“.

Tolkokrát mohol Ježiš povedať to isté nám, ako tým z jeho generácie:

„Pískali sme vám, a netancovali ste; nariekali sme, a neplakali ste“.

Ježiš od nás žiada, aby sme mali srdce citlivé a vďačné: „Múdrosť ospravedlňujú všetky jej deti“. Srdce, ktoré je schopné uvedomiť si všetky dary, ktoré nám dáva náš Otec Boh. Ježiš nás zároveň žiada, aby sme svojou radosťou, svojou vďačnosťou, svojím úsmevom ukázali svetu zázrak viery v Boha, ktorý nás bláznivo miluje a ktorý pre nás urobil tak veľa.

Čo môžeme urobiť, aby sme boli vďační? Jednou z vecí, ktoré môžeme urobiť, je spomínať. S pribúdajúcimi rokmi si viac uvedomujeme všetkých ľudí, ktorí nám v živote pomohli. Predovšetkým naši rodičia, priatelia, kňazi, učitelia a tak ďalej.

To nám pomáha správať sa rovnako aj voči Bohu. Pamätať si, pripomínať si všetky dobré veci, ktoré sme od neho dostali. Existuje jeden bod z

knihy *Vyhňa*, ktorý tento postoj veľmi dobre vystihuje:

„Tak veľa Bohu Otcovi dlhuješ! Dal ti bytie, rozum, vôľu...; udelil ti milosť: Ducha Svätého; Ježiša v Hostii; Božie synovstvo; Najsvätejšiu Pannu, Matku Božiu i našu Matku; dáva ti možnosť zúčastňovať sa na svätej omši, odpúšťa ti hriechy, toľkokrát ti odpúšťa! Dal ti nespočetné dary, niektoré aj mimoriadne... — Dieťa moje, povedz mi: ako na to všetko odpovedáš? Ako odpovieš teraz?“ (sv. Josemaría, *Vyhňa*, bod 11).

Javier Massa // Edi Libedinsky -
Unsplash